

30 maja 1930 r.

E05g 1/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 11729.

Kl. 68 e 4.

Firma Bernard Polski dawniej Polski i Bielawski
(Poznań, Polska).

Zamek szaf pancernych i skarbców.

Zgłoszono 18 stycznia 1929 r.

Udzielono 28 lutego 1930 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest zamek szaf pancernych i skarbców. Znanie zamknięcia mają tę wadę, że po wypaleniu otworu w drzwiach skarbcia i wyjęciu zapadek z zamka, włamywacz przesuwając zasuwę zamka w odpowiednim kierunku aż do natrafienia na opór. Przez przesunięcie zasuwę do położenia, określonego przez znajdujący się w zamku oporek i długość szczeliny, nastawiały się wycięcia tarcz zaporowych całego mechanizmu na wprost występów ryglów zaporowych, przechodzących przez boczne ściany drzwi i szafy. Przez uruchomienie mechanizmu ryglowego zapomocą kółka lub ramienia, znajdującego się nazewnątrz drzwi z łatwością można wysunąć rygle z bocznych ścian

szafy tak samo, jak gdyby mechanizm zaporowy był poprzednio zabezpieczony zapomocą klucza.

Wynalazek ma na celu wykonanie zamknięcia szafy, które nawet po wypaleniu otworu w ścianie drzwi i wyjęciu zatrzymów, nie pozwala na otwarcie drzwi. Osiąga się to w ten sposób, że szczelina zasuwę zamka jest przedłużona, tak że włamywacz, przesuwając zasuwę po wyjęciu zatrzymów, powoduje rozłączenie dźwigni i łączących tarczę zamka z tarczami zaporowymi ryglów. Gdy dźwignie te nie są połączone z tarczami, nie można wysunąć ryglów ze ścian szafy, a tem samem jej otworzyć. Aby utrudnić odryglowanie drzwi stosuje się dwa niezależne

od siebie zamki, z których każdy oddzielnie połączony jest z mechanizmem dźwigniowym.

Rysunek uwidocznia przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok zamka, połączonego trzysramienną dźwignią z tarczą zaporową; fig. 2 — widok z przodu i z boku połączenia dźwigni z tarczą zaporową lub tarczą zamka, a fig. 3 — widok mechanizmu zaporowego, uruchomianego zapomocą dwóch zamków.

Wewnątrz drzwi 1 szafy pancernej lub skarbca umieszczony jest jeden lub dwa zamki 2 wraz z mechanizmem, uruchamiającym rygle zaporowe. Na tarczy 4 umieszczone są czopki 7, które wchodzą w wycięcia dwu- lub wieloramiennych dźwigni 8, łączących się czopami 9 z tarczami zaporowymi 10. Przy otwieraniu zamka klucz przesuwą zasuwę 3, która obraca zapomocą trzpienia 5, prowadzonego w szczelinie 6, tarczę 4; ta z kolei uruchamia dźwignie 8 i tarcze zaporowe 10, ustawiając je w położeniu, uwidocznionem linjami przerywanymi na fig. 1. Szczelina 11 w zasuwie 3 posiada przedłużenie. Gdy włamywacz wyjmie z zamka zapadki, może przesuwać zasuwę 3, lecz nie znając jej właściwego położenia może ją przesunąć za daleko, w kierunku końca szczeliny 11, wyłączając dźwignię 8 z tarcz zaporowych, z którymi dźwignie 8 połączone są luźno zapomocą czopków 9. Tarcze 10 posiadają na obwodzie wycięcia 12 dla występów 13 ryglów. Po wyłączeniu dźwigni 8 z czopów 9 tarcz

10, ustawiają się tarcze samoczynnie pod działaniem siły ciężkości w położeniu, uwidocznionem linjami pełnymi na fig. 1 i uniemożliwiają wysunięcie się czopów zaporowych ze ścian szafy, a tem samem jej otwarcie, gdyż naprzeciw występów 13 ryglów znajdują się pełne części tarcz 10.

Ustawienie obu zasuw we właściwem położeniu jest zupełnie niemożliwe, gdyż wystarczy przesunięcie jednej tylko zasuw za daleko, by zupełnie wyłączyć część mechanizmu zaporowego, połączoną z odnośnym zamkiem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamek szaf pancernych i skarbców, znamienny tem, że zasuwa (3) zaopatrzona jest w przedłużoną szczelinę (11), przez co przy przesunięciu jej za daleko, w kierunku końca szczeliny, dźwignie (8), wyłączając się z tarczy zamkowej (4) i tarczy zaporowej (10), uniemożliwiają odsunięcie ryglów.

2. Zamek według zastrz. 1, znamienny tem, że dwu- lub wieloramienne dźwignie (8) zaopatrzone są na swych końcach w wycięcia, zachodzące na czopki (7, 9) tarcz (4, 10).

Firma Bernard Polski
dawniej Polski i Bielawski.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

